

'Welkom in het Space Center. Ik ben Caroline. En dit zijn **Luna** en **Jim**, met Simba en Minoes. Jullie vieren gaan proberen je astronautendiploma te halen. Ik ga jullie daarbij helpen. Maar dat doe ik niet alleen.'

Ze haalt een telefoon uit haar zak.

'Hiermee kunnen jullie contact opnemen met een ervaren astronaut. En hem om advies vragen als dat nodig is.'

Caroline drukt op een sneltoets en zet de telefoon op tafel.

Op het scherm verschijnt een bekend gezicht.

'Dat is André Kuipers... de echte astronaut!' roept André uit.

'Wat leuk!' roept Valentina, **'nog een André!'**

De kinderen zwaaien naar het scherm.

Hoi Valentina, Luna, André en Jim!

Wat leuk om jullie te zien.

Ik ben André Kuipers, vanuit het Mission Control Center.

Jullie zijn gekozen uit duizenden aanmeldingen van over de hele wereld.

Jullie zijn in het Space Center om je astronautendiploma te kunnen halen.

Daar hebben jullie tien dagen de tijd voor.

Wij zijn al druk bezig om de lancering voor te bereiden.

Twee van jullie reizen straks naar de ruimte, als eerste kinderen ooit. Samen met jullie dierenvriendjes.

Over tien dagen vertrekt de raket al.

André slikt.

Het stond al in de brief. Maar nu hij het opnieuw hoort, krijgt hij het er warm van.

Tien dagen... Redt hij dat wel?

De raket vliegt naar het ruimtestation.

Dat vliegt in een baan om de aarde.

Daar doen we proefjes en ontdekkingen die goed zijn voor de aarde.

Uit ervaring kan ik jullie vertellen dat dat heel gaaf is!

André Kuipers lacht vriendelijk.

Jullie moeten alle tests halen, maar je hoeft niet overal de beste in te zijn.

Mijn tip is: werk goed samen, want daar draait het om in de ruimte.

En als jullie hulp nodig hebben, bel me dan.

Ik help jullie graag.

Heel veel succes en plezier!

Het scherm wordt zwart.

'Wow, dit wordt echt spannend!' roept André.

'Reken maar!' zegt Jim.

Caroline staat al bij de deur.

'Komen jullie mee?' vraagt ze. **'Jullie astronautentraining gaat bijna beginnen!'**

Ze rennen naar haar toe.

Behalve Jim. Hij pakt de telefoon van tafel en stopt deze gauw in zijn broekzak.

ASTRONAUTEN IN OPLEIDING

Kantine staat er met grote letters op de deur.

Caroline loopt naar binnen.

'Pak maar iets te drinken en ga lekker zitten.'

De kantine ziet er gezellig uit, met een bankstel en een biljarttafel.

Andrés gedachten dwalen af naar zijn opa. Die was gek op biljarten en hij wist alles over de ruimte.

Jammer dat hij er niet meer is. Zou opa trots op hem zijn geweest?

'We noemen dit de huiskamer,' gaat Caroline verder. 'In de pauzes mogen jullie hier altijd iets te eten of te drinken pakken.

De komende dagen gaan veel energie kosten.'

Ze pakt een iPad en legt deze op tafel. 'Kijk, dit is de **plattegrond** van het Space Center. Jullie zijn hier nu in quarantaine.

Dat betekent dat niemand hier zomaar binnen mag komen. Zo proberen we te voorkomen dat jullie ziek worden vlak voor de ruimtevlucht.'

Met haar vinger wijst ze de verschillende ruimtes aan.

'Hier kwamen jullie binnen en dit is de ruimte waar we nu zijn.

Daar zijn de **leslokalen**, de **simulatoren**, de **sporthal** en het **zwembad**.'

Valentina veert op.

'Het zwembad?'

'Ja, het zwembad, maar denk nou niet meteen dat dit een hotel is!' lacht Caroline. '**Jullie moeten er flink tegenaan. Alleen dan kun je je astronautendiploma halen!**

Ze wijst op een digibord aan de wand.

'Hier hangt het **trainingsschema** voor de komende dagen. Morgen starten jullie echt. Zet hem op!'

Andrés ogen vliegen over het bord. Missienaam, zweven... gaat hem dit allemaal lukken? En zal hij straks bij de beste twee horen?

WAT NOU ALS?

André staart naar het plafond.

Hij had allang moeten slapen, morgen moet hij fit zijn!

Hij deelt zijn kamer met Valentina. Daar is hij blij om. Ze is de vrolijkste van de drie kinderen. Valentina, Muis en Laika liggen heerlijk te dromen.

André trekt zijn dekbed over zijn hoofd en knipt zijn zaklamp aan. Stilletjes pakt hij zijn boek onder zijn kussen vandaan.

‘Wat doe jij nou?’

‘Sorry, ik dacht dat je al lag te slapen,’ zegt André terwijl hij zijn hoofd boven het dekbed uitsteekt. ‘Ik probeer te lezen.’

Hij haalt het boek tevoorschijn en schijnt er met zijn zaklamp op.

‘HANDBOEK ASTRONAUT,’ leest Valentina.

‘Alles wat astronauten moeten weten, staat hierin. Echt **superhandig!**

Wil je het zien?’ vraagt André.

Valentina kruipt voorzichtig langs Laika heen om haar niet wakker te maken en klimt op Andrés bed. Ze begint meteen door het handboek te bladeren.

‘Weet jij dit allemaal al?’ vraagt ze na een tijdje.

‘Een beetje. Ik lees veel en met mijn opa praatte ik vaak over de ruimte. Hij noemde mij **DE KLEINE ASTRONAUT**. Maar ik weet nog lang niet alles, hoor,’ zegt André.

‘Ik weet er helemaal niet zo veel van,’ zegt Valentina zachtjes.

André kijkt haar ongelovig aan. ‘Waarom wil je dan naar de ruimte?’

'Ik wil bewijzen dat ik het kan,' zegt Valentina. 'Gewoon. Voor mezelf. Maar ik heb nog zo veel vragen! Wat nou als ehm... er een druppel aan je neus hangt terwijl je je helm op hebt, bijvoorbeeld?' vraagt ze.

Ze moet hard lachen om haar eigen vraag en ook André schiet in de lach. Nou, hij kan ook nog wel wat vragen verzinnen!

Wat nou als er een **sch**eur in je ruimtepak komt?

Wat nou als je **misselij**k wordt?

Wat nou als de **radioverbinding** uitvalt?

Wat nou als je moet **plassen**?

Of de raket **ONTPL**OT!

Wat nou als je **HOOGTEVREES** hebt?

Wat nou als je **heimwee** krijgt?

Wat nou als je kleren **vies** worden?

Wat nou als je plotseling naar de **dokter** moet?

Of wat nou... als je **nooit** meer terug wilt?

AD ASTRA

André wrijft de slaap uit zijn ogen. Op de tafel voor hem liggen een schaar, plakband, papier, stiften. De meisjes zijn druk aan het kletsen. Alsof ze elkaar al jaren kennen! Jim kijkt een beetje verveeld voor zich uit.

‘Ik hou niet van knutselen,’ zegt hij als hij André ziet kijken.

‘Ik wil actie, avontuur!’

Net als André iets wil zeggen, stapt Caroline het lokaal binnen en zet een doos midden op tafel.

‘Goedemorgen kinderen, ik kom jullie een handje helpen!’

Ze spreidt wat stoffen plaatjes uit over de tafel. ‘Dit zijn patches die bij verschillende ruimtemissies horen. Astronauten dragen deze op hun pak. De kindermissie heeft er nog géén. Jullie opdracht voor vandaag is om een mooie missiepatch te ontwerpen.’

André veert op. **‘WOW! Een eigen patch!’**

‘Deze voorbeelden brengen jullie misschien op ideeën, want we hebben niet zo veel tijd. En er is meer! Jullie hebben óók een missienaam nodig. En een motto.’

‘Een missienaam en een motto?’ herhaalt Valentina. ‘Wat is het verschil?’

‘Dat weet ik,’ zegt Luna. ‘Iedere ruimtemissie krijgt een eigen naam. Een motto is een soort spreuk die bij jou hoort.’

Caroline knikt. ‘Succes! Ik zie jullie straks.’

André en Valentina zitten naast elkaar en bekijken de patches.

Jim en Luna zeggen niets, ze gaan allebei hun eigen gang.

'Wat vind jij mooi?' vraagt André.

Valentina schuift een paar patches heen en weer. 'Deze vorm vind ik mooi. En die kleur...'

Ze pakt een stift en papier en begint te tekenen.

André kijkt naar Valentina. **'Zullen wij het samen doen?'** vraagt hij.

'Als jij de patch doet, denk ik na over de naam en het motto.'

Valentina kijkt André aan. 'Goed plan!'

Ze gaan allebei hard aan het werk.

Laika ligt onder de knutseltafel, met Muis tegen haar warme buik aan.

Hun baasjes blijven lang stil.

'Hoe ver ben jij?' vraagt Valentina na een tijdje.

André schrikt op.

'Ik eh... twijfel nog,' antwoordt hij.

'Wil je zien wat ik heb gemaakt?' gaat Valentina verder. Ze duwt haar tekening onder Andrés neus.

'Wow, mooi die raket en dat vuur!'

André is helemaal verrast.

Aarzelend pakt hij zijn papier op en laat zien wat hij heeft bedacht:

'Huh, wat staat daar?'
vraagt Valentina.
'Dat is Latijn,' zegt André.
'Het betekent:

Door moeilijke dingen te overwinnen reizen we naar de sterren.

Die spreuk hing bij mijn opa in zijn werkkamer.'

Valentina glimlacht. 'Goed bedacht! Het is precies wat wij ook moeten doen.'

'Nu nog een missienaam. Wat vind je van Planetenjager?' vraagt hij.

'Wel stoer,' antwoordt Valentina.

'Of iets bijzonders, zoals Odysseus?'

'Odie... hoe schrijf je dát?' vraagt Valentina.

André lacht. Maar dan bedenkt hij iets anders.

'Ik weet het! Wat vind je van **KIS#1**,' vraagt hij.

'KIDS IN SPACE NUMMER 1.'

'Gaaf!' antwoordt Valentina. 'Doen we!'

Op dat moment stapt Caroline weer binnen.

'Dag kinderen! Zullen we een korte pauze inlassen? Even bewegen is goed voor jullie. Kom, drie rondjes om het Space Center, zo snel als je kunt.'

De kinderen laten hun spullen op tafel liggen en vliegen naar de deur.

Caroline telt af.

'Drie... twee... één... GO!'

Jim rent als eerste de deur uit en André volgt hem op de voet.

CHECK CHECK – DUBBEL CHECK

'Wie wil de deur voor me openhouden?' roept Caroline vanuit de gang. Ze heeft een groot pakket bij zich.

De ruimtepakken! André kan niet wachten om zijn pak te passen. Zal het pak van Muis goed zitten? Muis?

André kijkt zoekend om zich heen.

'Muis, waar ben je?' roept hij. 'Kom je passen? Of wil je soms niet mee naar de ruimte?'

'Trek de pakken maar vast aan,' zegt Caroline, 'ik ben zo weer terug.' Met grote stappen loopt ze het lokaal uit.

André haalt een ruimtepak uit de doos. Op een briefje staat zijn naam. Hinkelend probeert hij zijn been in het pak te steken.

'Dit is best lastig, zeg!' roept hij.

Jim gromt, maar zegt niks.

Valentina waggelt voorbij, haar armen en benen gespreid.

'Mag ik zo op de schoolfoto?' vraagt ze. Ze proest het uit.

'Krijgen jullie je laarzen aan?' vraagt André. 'Ik krijg mijn voet er niet goed...'

'PIEEEP!' klinkt het opeens.

André trekt geschrokken zijn voet terug.

'Dáár ben je, Muis! Speel je soms verstoppertje?'

Ondertussen staat Luna nog steeds te stuntelen. Ze kijkt sip.

André schiet haar te hulp.

'Zullen we anders hulp vragen aan het Mission Control Center?' vraagt hij.

Hij kijkt zoekend rond. Waar is de telefoon gebleven?